

Sygn. akt IV KZ 45/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **E. M.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 września 2019 r.,
zażalenia wniesionego przez skazaną
na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25
lipca 2019 r., sygn. II AKo (...),
odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego
wyrokiem Sądu Okręgowego w K., sygn. akt IV Ka (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Odmowa przyjęcia wniosku skazanej o wznowienie postępowania spowodowana była tym, że wyznaczony obrońca z urzędu (zarządzenie z dnia 14 maja 2018 r. – k. 54) poinformował pisemnie Sąd o braku podstaw do złożenia takiego wniosku, a skazana wezwana do uzupełnienia braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku stosownie do treści art. 545 § 2 k.p.k. (zarządzenie z dnia 1 marca 2019 r. – k. 81) wymogu tego nie zrealizowała, wnosząc o ustanowienie kolejnego adwokata z urzędu. Zarządzeniem z dnia 9 maja 2019 r. (k. 112) wniosek ten nie został uwzględniony. Na skutek jego zaskarżenia postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 czerwca 2019 r., II AKz (...) (k. 173-175) zostało ono utrzymane w mocy. Skazana do dnia

dzisiejszego braku nie uzupełniła, co skutkowało odmową przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Na to postanowienie zażalenie wniosła skazana, nie zasługiwało ono jednak na uwzględnienie.

Przedmiotem oceny instancyjnej zaskarżonego zarządzenia była zasadność jego wydania w aspekcie realizacji wymogów formalnych wniosku o wznowienie postępowania (art. 545 § 2 k.p.k.) i respektowania zarządzenia z dnia 14 maja 2018 r. (k. 54). Z oczywistych zatem względów poza jej zakresem pozostać musiały podniesione we wniosku kwestie merytoryczne dotyczące skazania, jak również ponawiane żądanie ustanowienia „profesjonalnego pełnomocnika z urzędu”, co do którego to żądania zapadło już stosowne rozstrzygnięcie (prawomocne zarządzenie - k. 112).

Podstawy faktyczne wydania zaskarżonego zarządzenia nie budziły zastrzeżeń. Skazana, będąc - stosownie do treści art. 120 § 1 i 2 w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. - wezwaną do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie przez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata albo radcę prawnego, nie uczyniła tego. W tej sytuacji obowiązkiem upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...), wynikającym z brzmienia art. 530 § 2 k.p.k., była odmowa przyjęcia tego pisma procesowego.

W zażaleniu nie zostały zawarte żadne argumenty, które mogłyby powyższe ustalenia podważyć, dlatego należało utrzymać go w mocy.